

Rafael

Leto 58/1, velika noč 2023

SLOVENSKO DUŠNO PASTIRSTVO V AVSTRALIJI

SLOVENSKI MISIJON V

SYDNEYU:

p. Darko Žnidarsič, OFM,
311-313 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160

Poštne pošiljke na: PO BOX 280,
Merrylands NSW 2160
(02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

Email: darko.znidarsic@parracatholic.org;
slomission.sydney@gmail.com
www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

SLOVENSKI MISIJON V MELBOURNU:

p. Simon Peter Brelec OFM,
p. David Šrumpf OFM
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.
(03)9853 7787

Email: p.simonpeter@gmail.com
p.david.ofm@gmail.com;
slomission.melbourne@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«
E-mail: slomission.misli@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm

SLOVENSKI MISIJON V ADELAIDI:

p. David Šrumpf OFM

Holy Family Slovenian Mission, 47 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007

Za telefonski pogovor prosimo, poklicite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.

(08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Email: slomission.adelaide@gmail.com
www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela».

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv.Rafaela,
kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili žrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.
Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands, NSW (vogal Warwick Rd.). Poštne pošiljke na PO Box 280,
Merrylands, NSW 2160. ☎(02)9637 7147, Faximile (02)9682 7692 Mobile 0409 074-760;
E-mail: pater.darko@gmail.com

IZ VSEBINE TE STEVILKE

- 3 "Vstani! Postavljam te za pričo tega, kar si videl!" (Prim. Apd 26,16)
- 8 "Stand up! I appont you as a witness of what you have seen!" (Cf. Acts 26:16)
- 13 Pirhovanje 2023
- 13 Diakonsko posvečenje
- 14 Spominamo se - Rafael pred 50 leti (p. Valerijan Jenko OFM, OAM)
- 16 NAŠ ZLATI JUBILEJ CERKVE SV. RAFAELA
- 20 PRAZNOVANJE 20-LETNICE HASA NSW
- 22 J. Kragelj, Od postaje do postaje
- 26 Prejem zakramentov. Naši pokojni
- 28 Dobrote in nasveti: Pljukanci
- 29 Veliki teden in velika noč 2023
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglas, velikonočno voščilo
- 32 Katedrala sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu

Naslovnica: ZGORAJ: PRAZNOVANJE 50-LETNICE BLAGOSLOVA CERKVE SV. RAFAELA, 5.2.2023. Sv. mašo je vodil provincial p. Marjan Čuden OFM. SPODAJ: PRAZNOVANJE 20-LETNICE ARHIVA HASA NSW, 4.3.2023, IN OBISK DELEGACIJE IZ SLOVENIJE.

“VSTANI! POSTAVLJAM TE ZA PRIČO TEGA, KAR SI VIDEL!” (Prim. Apd 26,16)

Dragi mladi!

Rad bi vas še enkrat prikel za roko, da bi skupaj nadaljevali duhovno romanje, ki nas vodi proti Svetovnemu dnevnu mladih v Lizboni 2023.

Lani, tik pred razširjenjem epidemije, sem podpisal sporočilo, katerega tema je bila »Mladenič, rečem ti, vstani« (prim. Lk 7,14). Gospod nas je v svoji previdnosti že hotel pripraviti na težak izziv, ki smo ga kmalu doživelji. Po vsem svetu so se morali spoprijeti s trpljenjem zaradi izgube tolifik dragih ljudi in zaradi socialne izolacije. Izredne zdravstvene razmere so tudi vam, mladi – ki ste po naravi usmerjeni navzven – preprečile, da bi šli v šolo, na univerzo, na delo, srečali drug drugega ... Znašli ste se v težkih razmerah, ki jih niste bili vajeni obvladovati. Tisti, ki so bili manj pripravljeni in brez podpore, so se čutili izgubljeni. V številnih primerih so se pojavile družinske težave, pa tudi brezposelnost, depresija, osamljenost in zasvojenosti. Da ne govorimo o nakopičenem stresu, o napetostih in izbruhih jeze, o povečanju nasilja.

Bogu hvala, pa to ni edina plat medalje. Če nam je preizkušnja pokazala našo krvkost, je pokazala tudi naše kreposti, med katerimi je pripravljenost za solidarnost. V vseh koncih sveta smo videli številne ljudi, med katerimi JE veliko mladih, ki se borijo za življenje, sejejo upanje, branijo svobodo in pravičnost, ki so tvorci miru in graditelji mostov. Ko pade mlad človek, v nekem smislu pade človeštvo. Res pa je tudi, da, ko se dvigne mlad človek, je TAKO, kot bi se ponovno dvignil ves svet. Dragi mladi, kakšne možnosti so v vaših rokah! Kakšno moč nosite v svojih srcih!

Tako Bog danes še enkrat pravi vsakemu izmed vas: »Vstani! Iz vsega srca upam, da nam bo to sporočilo pomagalo, da se bomo pripravili na nove čase, na novo stran v zgodovini človeštva. A brez vas, dragi mladi, ni mogoče začeti znova. Da bi si svet opomogel, potrebuje vašo moč, vaše navdušenje, vašo zavzetost. V tem smislu bi sku-paj z vami rad premišljeval o odlomku iz Apostolskih del, v katerem Jezus reče Pavlu: »Vstani! Postavljam te za pričo tega, kar si videl« (prim. Apd 26,16).

Pavel priča pred kraljem

Vrstica, pri kateri se navdihuje tema Svetovnega dneva mladih 2021, je vzeta iz Pavlovega pričevanja pred kraljem Agripo, medtem ko je v zaporu. On, ki je bil nekdaj sovražnik in preganjalec kristjanov, je sedaj sojen ravno zaradi svoje vere v Kristusa. Po približno petindvajsetih letih apostol pripoveduje svojo zgodbo in temeljni prizor svojega srečanja s Kristusom.

Pavel prizna, da je v preteklosti preganjal kristjane, dokler nekega dne, ko je šel v Damask, da bi nekatere aretiral, njega in njegovih tovarišev ni ovila luč, »svetlejša od sončne svetlobe« (prim. Apd 26,13), samo on pa je slišal »glas«: Spregovoril mu je Jezus in ga poklical po imenu. »Savel, Savel!«

Skupaj se poglobimo v ta dogodek. Ko ga je Gospod poklical po imenu, je Savlu dal razumeti, da ga osebno pozna. Kot bi mu rekel: »Vem, kdo si, vem, kaj nameravaš, kljub

temu govorim prav s teboj.« Pokliče ga dvakrat, v znamenje posebne in zelo pomembne poklicanosti, kot je to storil z Mojzesom (prim. 2 Mz 3,4) in s Samuelom (prim. 1 Sam 3,10). Pavel, ki je padel na tla, je spoznal, da je priča Božji manifestaciji, močnemu razodetju, ki ga pretrese, vendar ga ne uniči, pač pa ga kliče po imenu.

Dejansko samo osebno, ne anonimno srečanje s Kristusom spremeni življenje. Jezus pokaže, da dobro pozna Savla, da ga »pozna od znotraj«. Čeprav je Savel preganjalec, čeprav je v njegovem srcu sovraštvo do kristjanov, Jezus ve, da je to posledica nevednosti in želi v njem pokazati svoje usmiljenje. Prav ta milost, ta nezaslužena in brezpogojna ljubezen bo tista luč, ki bo korenito spremenila Savlovo življenje.

»KDO SI, GOSPOD?«

Spričo te skrivnostne navzočnosti, ki ga kliče po imenu, Savel vpraša: »Kdo si, Gospod?« (Apd 26,15). To vprašanje je skrajno pomembno in v življenju ga moramo vsi prej ali slej postaviti. Ni dovolj, da smo druge slišali govoriti o Kristusu, nujno je, da osebno govorimo z njim. V bistvu to pomeni moliti. Gre za neposredno govorjenje z Jezusom, pa čeprav so naša srca še vedno v neredu, misli polne dvomov ali celo prezira do Kristusa in kristjanov. Želim si, da bi vsak mlad človek v globini svojega srca prišel do tega, da bi postavil to vprašanje: »Kdo si, Gospod?«

Ne moremo domnevati, da tudi v dobi interneta vsi poznajo Jezusa. Vprašanje, ki ga številni ljudje naslavljajo na Jezusa in na Cerkev, je ravno to: »Kdo si?« V vsej pripovedi o poklicu sv. Pavla, on spregovori le enkrat. In na njegovo vprašanje Gospod takoj odgovori: »Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš« (prav tam).

»JAZ SEM JEZUS, KI GA TI PREGANJAŠ!«

S tem odgovorom Gospod Jezus Savlu razodene veliko skrivnost: da se istoveti s Cerkvio, s kristjani. Do tedaj Savel ni videl nič Kristusovega, razen vernikov, ki jih JE zapiral v ječe (prim. Apd 26,10) in sam glasoval za njihovo smrtno obsodbo (prav tam). Videl je, kako so kristjani na zlo odgovarjali z dobrim, na sovraštvo z ljubeznijo, ko so sprejemali krivice, nasilje, obrekovanje in preganjanje, ki so jih pretrpeli zaradi Kristusovega imena. Če torej dobro pogledamo, je Savel na nek način – ne da bi to vedel – srečal Kristusa: srečal ga je v kristjanih!

Kolikokrat smo slišali reči: »Jezus da, Cerkev ne«, kot bi eden lahko bil alternativa drugi. Ne moremo poznati Jezusa, če ne poznamo Cerkve. Jezusa lahko spoznamo samo po bratih in sestrach njegove skupnosti. Ne moremo se v polnosti imenovati kristjani, če ne živimo cerkvenostne razsežnosti vere.

»Težko ti je, da se upiraš ostnu.«

S temi besedami je Gospod nagovoril Savla, ko je padel na tla. A kot bi že dolgo na skrivnosten način govoril z njim, ga skušal pritegniti k sebi, Savel pa se je upiral. Isto blago »grajo« Gospod nameni vsakemu mlademu človeku, ki se srcu oddaljuje: »Doklej boš bežal pred mano? Zakaj ne slišiš, da te kličem? Čakam na twojo vrnitev.« Kakor prerok Jeremija tudi mi včasih rečemo: »Ne bom več mislil nanj« (Jer 20,9). A v srcu slehernega je kakor goreč ogenj: tudi, če ga hočemo zadržati, nam ne uspe, ker je, močnejši od nas.

Gospod izbere nekoga, ki ga celo preganja, ki je do njega in do njegovih povsemsovražen. Vendar ni človeka, ki bi bil za Boga nepopravljiv. Z osebnim srečanjem z njim je vedno mogoče ponovno začeti. Noben mlad človek ni zunaj dosega milosti in Božjega usmiljenja. Za nikogar ne moremo reči: predaleč je ... prepozno je... Koliko mladih strastno nasprotuje in gre proti toku, v srcu pa skrivajo potrebo po zavzetosti, da bi ljubili na vso moč, da bi se poistovetili s poslanstvom! Jezus v mladem Savlu vidi ravno to.

PREPOZNATI SVOJO SLEPOTO

Lahko si predstavljamo, da je bil pred srečanjem s Kristusom, Savel v nekem smislu »poln sebe«, da se je imel za »velikega« zaradi svoje moralne popolnosti, zaradi svoje gorečnosti, zaradi svojega izvora, zaradi svoje kulture. Vsekakor je bil prepričan, da ima prav. Ko pa se mu je Gospod razodel, ga je »vrglo na tla« in je oslepel. Nenadoma je ugotovil, da ne more videti, ne samo telesno, ampak tudi duhovno. Njegove gotovosti se majejo. V duši čuti, da je bilo tisto, kar ga je gnalo s tolikšno strastnostjo – gorečnost za odstranitev kristjanov – popolnoma zgrešeno. Zavedel se je, da ni absolutni nosilec resnice, temveč da je zelo daleč od nje. Skupaj z njegovo gotovostjo je padla tudi njegova »veličina«. Nenadoma je postal izgubljen, krhek, »majhen«.

Ta ponižnost – zavedanje lastne omejenosti – je temeljna! Kdor misli, da ve vse o sebi, o drugih in celo o verskih resnicah, bo s težavo srečal Kristusa. Ko je Savel oslepel, je izgubil svoje oporne točke. Ostal je sam, v temi; jasna sta mu samo svetloba, ki jo je videl, in glas, ki ga je slišal. Kakšno protislovje: ravno takrat, ko človek spozna, da je slep, začne videti!

Po preblisku na poti v Damask, se bo Savel raje imenoval Pavel, kar pomeni »majhen«. Ne gre za vzdevek ali za »umetniško ime«, ki je danes tako v rabi tudi med navadnimi ljudmi: ob srečanju s Kristusom se je v resnici počutil tako, ko je podrl zid, ki mu je preprečeval, da bi se resnično spoznal. Sam o sebi pravi: »Jaz sem namreč najmanjši izmed apostolov in nisem vreden, da bi se imenoval apostol, ker sem preganjal Božjo Cerkev (1 Kor 15,9).«

Sveta Terezija iz Lisieuxa je skupaj z drugimi svetniki rada ponavljala, da je ponižnost resnica. Danes naše dneve začinijo številne »zgodbe«, zlasti na družbenih omrežjih, ki so pogosto umetno zasnovane z veliko opreme, s kamerami, z različnimi ozadji. Vedno bolj se iščejo odrske luči, ki so izurjeno usmerjene, da lahko »prijateljem« in »sledilcem« pokažemo podobo sebe, ki včasih ne odraža lastne resnice. Kristus, opoldanska luč, prihaja, da nas razsvetli, da nam vrne našo pristnost, ko nas osvobodi vseh mask. Jasno nam pokaže, kaj smo, ker nas ljubi takšne, kakršni smo.

SPREMEMNITI POGLED

Pavlovo spreobrnjenje ni povratek nazaj, ampak pomeni popolnoma nov pogled. Dejansko gre naprej proti Damasku, vendar ni več isti, kot prej, je drugačen človek (prim. Apd 22,10). V vsakdanjem življenju se lahko spreobrnemo in prenovimo ter počnemo stvari, ki jih običajno počnemo, vendar s spremenjenim srcem in z drugačno motivacijo. V tem primeru Jezus izrecno zahteva od Pavla, da gre v Damask, kamor se je bil namenil. Pavel uboga, vendar so se tokrat nameni in vidiki njegovega potovanja

korenito spremenili. Odslej bo resničnost gledal z drugačnimi očmi. Prej so bile to oči preganjalca, odslej bodo to oči pričevalca. V Damasku ga Ananija krsti in ga uvede v krščansko skupnost. V tišini in molitvi bo Pavel poglobil svoje doživetje in novo identiteto, ki mu jo je podaril Gospod Jezus.

Ne zapravljajmo moči in zavzetosti mladih

Pavlovo stališče pred srečanjem z vstalim Jezusom nam ni zelo tuje. Ta moč in ta strast živita tudi v vaših srcih, dragi mladi! A če vam tema v vas in okoli vas preprečuje, da bi pravilno videli, tvegate, da se boste izgubili v nesmiselnih bitkah in celo, da postanete nasilni. Žal boste prve žrtve vi sami in tisti, ki so vam najbolj blizu. Obstaja tudi nevarnost, da se bojujemo za zadeve, ki v začetku branijo resnične vrednote, ki pa s pretiravanjem postanejo uničajoče ideologije. Koliko mladih danes zaradi svojih političnih ali verskih prepričanj postane orodje nasilja in uničenja v življenju mnogih! Nekateri digitalni domorodci v virtualnem okolju in na socialnih omrežjih najdejo nova bojišča in se brez očitkov vesti zatekajo k "fake news" za širjenje stuprov in rušenje svojih nasprotnikov.

Ko Gospod vdre v Pavlovo življenje, ne izniči njegove osebnosti, ne prekliče njegove gorečnosti in zavzetosti, ampak da rodovitnost tem njegovim darovom, da bi iz njega naredil velikega oznanjevalca evangelija do konca sveta.

Apostol poganov

Pavel je kasneje znan kot "apostol poganov": on, ki je bil farizej in tenkočuten spolnjevalec postave! Še drugo protislovje: Gospod zaupa prav tistem, ki ga je preganjal. Tako kot Pavel lahko vsak izmed nas v globini srca sliši glas, ki mu pravi: "Zaupam vate. Poznam tvojo zgodbo in jo skupaj s teboj jemljem v svoje roke. Čeprav si bil pogosto proti meni, te izvolim in te napravim za svojo pričo." Božja logika lahko iz najhujšega preganjalca naredi velikega pričevalca.

Kristusov učenec je poklican, da je "luč sveta" (Mt 5,14). Pavel mora pričevati o tem, kar je videl, vendar je sedaj slep. Pred novim protislovjem smo! Vendar se bo Pavel ravno po tem svojem osebnem izkustvu lahko prepozna v tistih, h katerim ga Gospod pošilja. Postavljen je namreč, "da jim odpreš oči, da bi se odvrnili od teme k luči" (Apd 26,18).

"Vstani in pričuj!"

Ko sprejmemo novo življenje, ki nam je dano v krstu, od Gospoda prejmemo tudi poslanstvo: "Moja priča boš!" Gre za poslanstvo, ki se mu je treba posvetiti, poslanstvo, ki spremeni življenje. Danes je Kristusovo povabilo Pavlu namenjeno vsakomur izmed vas, mladi: Vstani! Ne morete ostati na tleh in se "smiliti samim sebi"; čaka vas poslanstvo! Tudi ti si lahko priča del, ki jih je Jezus začel uresničevati v tebi. Zato ti v Kristusovem imenu pravim:

- Vstani in pričuj o svoji izkušnji slepca, ki je srečal svetobo, videl Božjo dobroto in lepoto v samem sebi, v drugih in v občestvu Cerkve, ki premaga vsako osamljenost.
- Vstani in pričuj o ljubezni in spoštovanju, ki ga lahko vzpostavimo v človeških odnosih, v družinskem življenju, v dialogu med starši in otroki, med mladimi in starimi.
- Vstani in brani družbeno pravičnost, resnico in pravšnjost, človekove pravice, pregan-

jane, uboge in ranljive, tiste, ki v družbi nimajo glasu, migrante.

- Vstani in pričaj za nov pogled, ki ti omogoča videti stvarstvo z očmi, polnimi čudenja, ti omogoča prepozнатi zemljo kot naš skupni dom in ti da pogum, da braniš celostno ekologijo.
- Vstani in pričaj, da se lahko neuspešna bivanja obnovijo, da osebe, ki so mrtve v duhu, lahko vstanejo, da zasužnjeni lahko postanejo svobodni, da srca, ki jih stiska žalost, najdejo upanje.
- Vstani in z veseljem pričuj, da Kristus živi! Razširjaj njegovo sporočilo ljubezni in odrešenja med svoje sovrstnike, v šoli, na univerzi, pri delu, v digitalnem svetu, povsod.

Gospod, Cerkev in papež zaupajo v vas in vas postavljajo za priče mnogim drugim mladim, ki jih srečujete na "poteh Damaska" našega časa. Ne pozabite: "Če je kdo zares izkusil odrešilno Božjo ljubezen, ne potrebuje veliko pripravljalnega časa, da bi se odpravil oznanjet. Ne more čakati, da mu bodo dodelili veliko pouka ali dali dolga navodila. Vsak kristjan je misijonar toliko, kolikor se je srečal z Božjo ljubeznijo v Jezusu Kristusu." (Veselje evangelija, 120)

Vstanite in obhajajte Svetovni dan mladih v krajevnih Cerkvah!

Vse vas, mladi sveta, ponovno vabim, da se udeležite tega duhovnega romanja, ki nas bo pripeljalo do obhajanja Svetovnega dneva mladih v Lizboni leta 2023. Naslednje srečanje pa je v vaših krajevnih Cerkvah, v različnih škofijah in eparhijah sveta, kjer se bo na praznik Kristusa Kralja –na krajevni ravni – obhajal Svetovni dan mladih 2021.

Upam, da bomo lahko vsi živel te stopnje kot pravi romarji in ne kot "verski turisti"! Odprimo se presenečenjem Boga, ki želi, da bi njegova luč zasijala nad našo potjo. Odprimo se poslušanju njegovega glasu tudi preko naših bratov in sester. Tako bomo drug drugemu pomagali, da bomo skupaj vstali in bomo v tem našem zahtevnem zgodovinskem trenutku postali preroki novih časov, polni upanja!

Šveta Devica Marija, prosi za nas.

Rim, sv. Janez v Lateranu, 14. septembra 2021, na praznika povišanja sv. Križa

(Vir: <http://www.vaticannews.cn/sl>)

P. S. SVETOVNI DAN MLADIH V LISBONI JE BIL NAPOVEDAN ZA LETO 2020, VENDAR SO GA ZARADI EPIDEMIJE COVID-19 PRESTAVILI NA LETOŠNJE LETO: OD 25.7. DO 31.7. (DNEVI PO ŠKOFIJAH) IN OD 1. DO 6.8. (SDM).

“STAND UP. I APPOINT YOU AS A WITNESS OF WHAT YOU HAVE SEEN” (cf. Acts 26:16)

POPE’S MESSAGE FOR WORLD YOUTH DAY IN LISBON, 2023

Dear young people,

Once again I would like to take you by the hand and walk with you on the spiritual pilgrimage that leads to the 2023 World Youth Day in Lisbon.

Last year’s Message, which I signed shortly before the pandemic broke out, had as its theme: “Young man, I say to you, arise!” (cf. Lk 7:14). In his providence, the Lord was already preparing us for the grave challenge we were about to experience.

Everywhere in the world, we suffered the loss of so many of our dear ones and experienced social isolation. The health emergency was a particular setback for you young people, for your life is naturally directed outwards: to school or university, to work and social gatherings. You found yourselves in difficult situations that you were not used to facing. Those who found it harder, or lacked support, felt disoriented. We saw a rise in family problems, unemployment, depression, loneliness and addictive behaviour, to say nothing of growing stress, tensions, outbursts of anger and increased violence.

Yet, thank God, this was only one side of the coin. The experience showed us our fragility, but it also revealed our virtues, including our inclination to solidarity. All over the world, we saw great numbers of individuals, including many young people, helping to save lives, sowing seeds of hope, upholding freedom and justice, and acting as peacemakers and bridge builders.

Whenever a young person falls, in some sense all humanity falls. Yet it is also true that when a young person rises, it is as if the whole world rises as well. Young people, what great potential you have in your hands! What great strength you have in your hearts!

Today too, God is saying to each one of you: “Arise!” I fervently hope that this Message may help us prepare for new times and a new page in the history of humanity. Yet we cannot begin anew without you, dear young people. If our world is to arise, it needs your strength, your enthusiasm, your passion. I would like, then, to meditate with you on the passage of the Acts of the Apostles where Jesus says to Saint Paul: “Arise! I have appointed you to testify to what you have seen” (cf. Acts 26:16).

Paul’s witness before the king

The verse that has inspired the theme of the 2021 World Youth Day is taken from the testimony of Paul before King Agrippa following his imprisonment. Paul, formerly the enemy and persecutor of Christians, is now on trial precisely for his faith in Christ. Some twenty-five years later, the apostle recounted the story of his fateful encounter with Christ.

Paul states that he persecuted Christians, until one day while travelling to Damascus to arrest some of them, a light “brighter than the sun” shone around him and his companions (cf. Acts 26:13). He alone, however, heard “a voice”: the voice of Jesus who spoke to him, calling him by name.

“Saul! Saul!”

Let us take a closer look at this event. By calling Saul by name, the Lord made him realize that he knew him personally. It was as if he said: “I know who you are and what you are up to; even so, I am speaking directly to you”. Twice, the Lord calls Paul by name as the sign of an important special vocation; so he had earlier done with Moses (cf. Ex 3:4) and Samuel (cf. 1 Sam 3:10). Falling to the ground, Saul realizes that he is witnessing a theophany, a powerful divine revelation that throws him into confusion, but does not destroy him. Instead, he finds himself called by name.

Only a personal and non-anonymous encounter with Christ changes lives. Jesus shows that he knows Saul very well, “inside out”. Even though Saul is a persecutor, even though his heart is full of hatred for Christians, Jesus realizes that this is due to ignorance. He wants to show in him his mercy. This grace, this unmerited and unconditional love, will be the light that radically transforms Saul’s life.

“Who are you, Lord?”

Before this mysterious presence calling out his name, Saul asks: “Who are you, Lord?” (Acts 26:15) This question is decisive, and sooner or later all of us have to ask it. It is not enough to hear other people speak about Jesus; we need to speak to him ourselves, personally. Deep down, this is what prayer is all about. Prayer means talking directly with Jesus, even though our heart may still be confused and our mind full of doubts or even contempt for Christ and Christians. I pray that every young person, in the depths of his or her heart, will eventually ask the question: “Who are you, Lord?”

We can no longer assume that everyone knows Jesus, even in the age of the internet. The question that many people are asking of Jesus and his Church is precisely this: “Who are you?” In the entire story of Saint Paul’s calling, this is the only time in which he, Paul, speaks. And the Lord immediately replies: “I am Jesus whom you are persecuting” (*ibid.*).

“I am Jesus, whom you are persecuting!”

With this answer, Jesus reveals to Saul a great mystery: that he sees himself as one with the Church, with Christians. Up to that point, Saul had seen nothing of Christ, but only the faithful whom he had cast into prison (cf. Acts 26:10) and in whose killing he had consented (*ibid.*). He had seen how Christians responded to evil with goodness, hatred with love, enduring injustice, violence, calumnies and persecutions for the name of Christ. In some way, without knowing it, Saul had already encountered Christ. He had encountered him in Christians!

How many times have we heard it said “Jesus yes, the Church no!”, as if one could be an alternative to the other. One cannot know Jesus if one does not know the Church. One cannot know Jesus apart from the brothers and sisters in his community. We cannot call ourselves fully Christian unless we experience faith’s ecclesial dimension.

“It hurts you to kick against the goads”

With these words, the Lord speaks to Saul after he had fallen to the ground. Yet for some time he had no doubt been mysteriously repeating those same words to Saul, in

an attempt to draw him to himself. Saul, however, had resisted. Our Lord addresses that same gentle “reproach” to every young person who turns away from him: “How long will you flee from me? Why can’t you hear me calling you? I am waiting for you to come back to me”. There are times when we too say, like the prophet Jeremiah: “I will no longer think about him” (cf. Jer 20:9). Yet a fire burns in every person’s heart: even if we try to stifle it, we will not succeed, because it is stronger than we are.

The Lord chose someone who was persecuting him, completely hostile to him and his followers. We see that, in God’s eyes, no one is lost. Thanks to a personal encounter with him, we can always start over again. No young person is ever beyond the reach of God’s grace and mercy. Of no one can we say: He’s too far gone... It’s too late... How many young people passionately rebel and go against the grain, while deep in their hearts they feel a need to be committed, to love with all their heart, to have a mission in life! In the young Saul, Jesus saw exactly that.

Recognizing our blindness

We can imagine that, before his encounter with Christ, Saul was to some extent “full of himself”, thinking he was “great” on the basis of his moral integrity, zeal, background and education. Certainly, he was convinced of being right. Once the Lord reveals himself, Saul “falls to the ground”, blinded. Suddenly, he is unable to see, both physically and spiritually. His certainties are shaken. In his heart, he realizes that his passionate zeal to kill Christians was utterly wrong. He realizes that he does not possess absolute truth, and is indeed far from it. His certainties and his pride dissipate; suddenly he finds himself disoriented, weak and “small”.

Such humility – the awareness of our limitations – is essential! Those who are convinced that they know everything about themselves, other persons and even religious truths, will find it hard to encounter Christ. Saul, once blinded, lost his reference points. Alone in darkness, the only clear things were the light he saw and the voice he heard. How paradoxical! Only when we are blinded, do we start to see!

After his overpowering experience on the road to Damascus, Saul preferred to be called Paul, a name that means “small”. This was not like those nicknames or made-up names so common today. His encounter with Christ changed his life; it made him feel truly small and tore down everything preventing him from truly coming to know himself. As he tells us: “I became the least of the apostles, unfit to be called an apostle, because I persecuted the Church of God” (1 Cor 15:9).

With these words, the Lord speaks to Saul after he had fallen to the ground. Yet for some time he had no doubt been mysteriously repeating those same words to Saul, in an attempt to draw him to himself. Saul, however, had resisted. Our Lord addresses that same gentle “reproach” to everrom truly coming to know himself. As he tells us: “I became the least of the apostles, unfit to be called an apostle, because I persecuted the Church of God” (1 Cor 15:9).

Saint Therese of Lisieux, like so many other saints, loved to say that humility is truth. Nowadays we fill up our time, especially on social media, with any number of “stories”, often carefully constructed with backdrops, web cameras and special effects. More and more, we want to be in the spotlight, perfectly framed, ready to show our “friends” and “followers” an image of ourselves that does not reflect who we really are. Christ, the

noonday sun, comes to enlighten us and to restore our authenticity, freeing us from all our masks. He shows us clearly who we are, for that is exactly how he loves us.

Changing perspective

Paul’s conversion did not involve turning back, but being open to a completely new way of seeing things. He continued on his journey to Damascus, but something had changed; now he was a different person (cf. Acts 22:10). Conversion can renew our everyday lives. We continue to do what we did before, but our hearts and motives are now changed. In the case of Paul, Jesus told him to continue on to Damascus, where he had originally been going. Paul obeyed, but the goal and purpose of his journey were radically altered. From this point on, Paul will view things with new eyes, no longer as a persecutor and executioner, but as a disciple and a witness. In Damascus, Ananias will baptize him and present him to the Christian community. In silence and prayer, Paul would deepen his experience and the new identity bestowed on him by the Lord Jesus.

Do not dissipate the strength and passion of youth

Paul’s attitude prior to his encounter with the risen Jesus is not so strange for us. How much strength and passion also well up in your own hearts, dear young people! Yet the darkness around and inside you can prevent you from seeing things rightly. You can risk finding yourselves lost in fighting meaningless and even violent battles. Sadly, the first victims will be yourselves and those closest to you. There is also the danger of fighting for causes that begin by upholding just values, but once carried to extremes, turn into destructive ideologies. How many young people today inspired, perhaps driven, by political or religious convictions, end up becoming instruments of violence and destruction in the lives of many others! Some, moving with ease in the digital world, use virtual reality and social networks as a new battlefield, unscrupulously employing the weapon of fake news to spread venom and to wipe out their adversaries.

When the Lord broke into Paul’s life, he did not suppress his personality or passionate zeal. Instead, he brought those gifts of his to full flower by making him a great herald of the Gospel to the very ends of the earth.

The apostle of the nations

Henceforth, Paul would be called the “apostle of the nations”. Paul, who had been a Pharisee, a scrupulous follower of the Law! Here we see yet another paradox: the Lord putting his trust in the very one who had persecuted him. Like Paul, each of us can hear a voice in our heart saying: “I trust you. I know your story and I lay hold of it, together with you. Even if you have often been against me, I choose you and make you my witness”. God’s ways of thinking can turn the worst persecutor into a great witness.

Christ’s disciples are called to be “the light of the world” (Mt 5:14). Paul must now testify to what he saw, but for the time being he is blind. Another paradox! Yet by virtue of his personal experience, Paul can fully identify with those to whom the Lord will send him. That was why he was made a witness: “to open their eyes, so that they may turn from darkness to light” (Acts 26:18).

“Arise and bear witness!”

When we embrace the new life bestowed on us in baptism, the Lord gives us an impor-

— 83 —

tant and life-changing mission: "You are to be my witness!"

Today Christ speaks to you the same words that he spoke to Paul: Arise! Do not remain downcast or caught up in yourself: a mission awaits you! You too can testify to what Jesus has begun to accomplish in your lives. In Jesus' name, I ask you:

- Arise! Testify that you too were blind and encountered the light. You too have seen God's goodness and beauty in yourself, in others and in the communion of the Church, where all loneliness is overcome.

- Arise! Testify to the love and respect it is possible to instil in human relationships, in the lives of our families, in the dialogue between parents and children, between the young and the elderly.

- Arise! Uphold social justice, truth and integrity, human rights. Protect the persecuted, the poor and the vulnerable, those who have no voice in society, immigrants.

- Arise! Testify to the new way of looking at things that enables you to view creation with eyes brimming with wonder, that makes you see the Earth as our common home, and gives you the courage to promote an integral ecology.

- Arise! Testify that lives of failure can be rebuilt, that persons spiritually dead can rise anew, that those in bondage can once more be free, that hearts overwhelmed by sorrow can rediscover hope.

- Arise! Testify joyfully that Christ is alive! Spread his message of love and salvation among your contemporaries, at school and in the university, at work, in the digital world, everywhere.

The Lord, the Church and the Pope trust you and appoint you to bear witness before all those other young people whom you will encounter on today's "roads to Damascus". Never forget that "anyone who has truly experienced God's saving love does not need much time or lengthy training to go out and proclaim that love. Every Christian is a missionary to the extent that he or she has encountered the love of God in Christ Jesus" (Evangelii Gaudium, 120).

Arise and celebrate WYD in the particular Churches!

Once again, I invite all of you, young people throughout the world, to take part in this spiritual pilgrimage leading to the celebration of the 2023 World Youth Day in Lisbon. The next event, however, will take place in your particular Churches, in the different dioceses and eparchies of the world, where the 2021 World Youth Day will be celebrated locally, on the Solemnity of Christ the King.

I hope that all of us can experience these steps along the way as true pilgrims, and not merely as "religious tourists"! May we be increasingly open to God's surprises, for he wants to light up our path. May we be more and more open to hearing his voice, also through the voices of our brothers and sisters. In this way, we will help one another to arise together and, at this troubled time in our history, we will become the prophets of a new and hope-filled future! May the Blessed Virgin Mary intercede for all of us.

Rome, Saint John Lateran, 14 September 2021,
Feast of the Exaltation of the Holy Cross

Franciscus

Rafael, marec2023

— 83 —

"PIRHOVANJE 2023

DRAGI ROJAKI!

**NA VELIKONOČNI PONEDELJEK, 10.4.2023, PO PRAZNOVANJU
PRAZNika GOSPODOVEGA IN NAŠEGA VSTAJENJA, STE ZOPET
VABLJENI, DA GRESTE V EMAVS - PRIDETE V NAŠ MERRYLANDS!**

KAJ SE NAM OBETA?

o SVETA MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE

o KOSILO IN DRUŽENJE V DVORANI

o TEKMOVANJE V SEKANJU PIRHOV. - TEKMOVALCI DOBRODOŠLI!

**o PRIPOROČAMO SE ZA PIRHE, POTICE IN PECIVO,
PA ZA KAKŠNO DOBRO KAPLJICO.**

**PRIJAVE IN INFORMACIJE: NA SLOVENSKEM MISIJONU,
tel. 02 9637-7147, osebno ali po e-pošti: slomission.sydney@gmail.com.
- Čimprej, tem bolje!**

DIAKONSKO POSVEČENJE

ALAN ŠKOFIC, 55, rojen v Wollongongu staršema + Cirilu in + Mari, r. Leban, je prejel diakonsko posvečenje 10.12.2022 v katedrali sv. Patrika v Parramatti.

Posvetil ga je naš škof msgr. Vincent Long van Nguyen OFMConv. Alan in njegova žena Jaclyn sta poročena 25 let, družina živi v Springwoodu, v škofiji Parramatta. ČESTITAMO.

SPOMINJAMO SE - RAFAEL pred 50 leti

(RAFAEL, leto 7, številka 3, september 1972)

DRAGI ROJAKI!

Pozno prihaja med vas septemberski "Rafael" in še ta le v obliki okrožnice. Je pač zopet vprašanje pomanjkanje časa, da ni listič na osmih straneh, kot bi moral biti. Upam, da boste razumeli. Nekaj važnih stvari prinaša ta listič. Zato ni smel izostati. Najpreje bi vas prosil, da bi mi vsi, ki ste v zadnjem času spremenili naslove, to sporočili. Kakor pastir mora vedeti, kje so ovce, tako naj bi tudi dušni pastir vedel, kje se njegovi verniki - za katere je odgovoren - nahajajo.

Dostikrat slišim očitke, češ, "zakaj nič ne pridete k nam?" Res priznam, da pre malo obiskujem. Toda, ker sem sam za celi Sydney (da ne omenjam Wollongonga, Canberre, Newcastla i. t. d.), boste že morali razumeti, da mi je nemogoče. Obiski bolnikov, razne socialna, karitativna in druga pota (v zvezi z gradnjo cerkve) zavzamejo skoraj ves čas. - Naj pa zato, za spremembo, to vprašanje vam velja, namreč, zakaj pa vi nikoli, skoro nikoli ali celo poredko prihajate v Veselovo?! To je najenostavnnejši način, da družimo stik med seboj. - Isti namen, namreč VZDRŽEVANJE STIKOV, ima tudi "Rafael", oziroma to pot le ta okrožnica. - Torej, ponavljam in pribijem, da tisti, ki jih še nisem obiskal, vzamejo na znanje, da je temu vzrok prevelika zaposlenost in nikakor ne omalovaževanje ali zapostavljanje.

Skušam biti do vseh enak. Čeprav morda včasih kdo dobi vtis, da ni tako. Verjetno včasih dam pre malo priznanja našim neumornim pevcem, pomočnikom dobrotnikom, ministrantom in drugim; njih žrtve vzamem "for granted". Toda, verjemite, da jih zelo cenim in se vseh naših dobrotnikov in pomočnikov pogosto spominjam pri daritvi sv. maše in v molitvah.

P. Valerijan

SLOVENSKA KARITAS Vas vladno vabi na DRUŽABNO PRIREDITEV, ki bo v soboto, 7. oktobra 1972, ob osmi uri zvečer: ST. FRANCIS' HALL, PADDINGTON. Igra priznani orkester "JADRAN". Čisti dobiček je zopet za cerkveni gradbeni fond v Merrylandsu. Vabljeni in dobrodošli!

P. Valerijan

Gornji oglas vam pove, da je to soboto na sporednu dobodelna prireditev v prid gradbenega fonda v Merrylandsu. Cerkev je namreč skoraj dograjena.

Toda ne smemo ostati pri tem "skoraj", ampak iti naprej do končne dograditve v vseh podrobnostih. V ta namen je potrebna vsestranska pomoč rojakov. Ta prireditev naj vsaj deloma k temu pripomore. - **(str. 1-2)**

Poleg običajnega plesa, bomo med odmorom igrali tudi TOMBOLO. Vsaj pet lepih dobitkov bodo dobili srečni med igralci. Obenem pa bodo prišli na svoj račun tudi tisti, ki jim ni za ples. Naprošam zopet matere, da bi spekle potice za prireditev in drugo pecivo. GOTOVO PA NAJ VSAK PRIDE NA PRIREDITEV, KDOR LE MORE. Kdor pa na prireditev ne more, naj pa daruje \$ 2 za gradbeni fond cerkve v Merrylandsu. Tako bo prireditev zelo uspešna.

KAJ PRAVZAPRAV PRI CERKVI ŠE MANJKA?

V glavnem so dela končana. Toda so še malenkosti, ki pa so važne in precej jih je še po številu. Zadaj za oltarno zaveso manjka še "concertina" stena, da bo razred uporaben za solo, pevske vaje, otroški vrtec in drugo. Ob glavnem oltarju je še treba namestiti križ. Ta bo izrezljan iz lesa; Kristus na križu bo v naravnici velikosti. Ta križ bo izrezljal isti umetnik, kot je izdelal relief sv. Rafaela; to je g. Friderik Rentz iz Port Kemble. - V zadnjem času smo dobili od sester v Mittagongu 14 cerkvenih klopi. Potrebnih je šest klopi, ki bodo enake tem. Potem bo ves cerkveni prostor lepo izpopolnjen. Poleg tega je treba na cerkvenem pročelju (nad sv. Rafaelom) pritrdirti še aluminijaste (anodirane) obloge. Zunanja opeka potrebuje protektnega laka, da se je ne prime prah in plesnoba, itd. In sicer je treba to storiti v najkrajšem času.

(str. 3)

VSAJ ENKRAT NA MESEC V MERRYLANDS!

Potem bo cerkev vedno lepo zasedena. Počutili se bomo kot ena družina, ki je iste krvi. Skupno bomo častili Boga v našem materinem jeziku. Pristopili bomo k zakramentom sv. spovedi in v domačem jeziku prejeli besedo opore in tolažbe za naše krščansko življenje, nato pa se približali angelski mizi in prejeli Kruh življenja.

*** BODIMO POZORNI DO NAŠIH BOLNIKOV in jim lajšajmo nevšečnosti njih bolezni. Med bolniki je tudi p. Bernard, ki se nahaja v bolnišnici. Molimo zanj in za vse ostale bolnike. Pa tudi za preizkušane in zapuščene rojake.

POPRIMIMO VSI SKUPAJ Z ZDРUŽENIMI MOČMI, DA BO NAŠA CERKEV ČIMPREJE DOGRAJENA; HITRO SE NAMREČ BLIŽA DAN NJENE BLAGOSLOVITVE. ZATO DARUJTE VELIKODUŠNO.

(str. 6)

Sprejem škofa dr. Stanislava Leniča, provinciala p. Marijana Valenčaka in g. Vinka Zaletela na sydneyškem letališču, 1973

— 8 —

NAŠ ZLATI JUBILEJ CERKVE SV. RAFAELA
5.2.2023

Posadka je pripravljena, gremo k Božjemu oltarju. Od leve: Jože Marinč, Klara Brcar, Jordan Covich, Danica Petrič, Marinka Rudolf, provincial p. Marjan Čuden, Zora Johnson, Ivan Rudolf, p. Tadej Strehovec, p. Darko Žnidaršič.

"Tu smo zbrani; Jezus, v Tvojem imenu, da Tebe slavimo, Gospod..."

Somašujejo: p. Tadej, provincial p. Marjan in p. Darko

Naši gostji sta bili tudi Cilka Žagar in gospa Helena Janežič iz Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani. Prva na levi Olga Lah, desno Mihelca Šusteršič in Jožica Jurin.

Program je povezovala Tanja Smrdel.

Provincial p. Marjan Čuden OFM.

P. Marjan, Ivanka Žele (90 let) in p. Tadej.

Slavnostni govornik g. Alfred Brežnik.

Ogledali smo si film "Zlati Sv. Rafael" (Miriam Stariba).

ZAHVALA IN POHVALA NAŠI 2., 3., 4. GENERACIJI, ki je poskrbela za kosilo in postrežbo: Mark Stariha, Olga Konda, Henry in Miriam Stariha, Angelina Smithson, Jože Marinč, Jožica Modrijančič, Jenny Stariha, Georgia in Bogdan Bavčar, Judita Skubla, David Smithson. Pomagali so še Irena Stariha, Peter Šarkan, Rudi Korpar in Stanko Kolar. Dvorano so pripravili Olga in Jože Lah, Mihelca Šušteršič, Tania Smrdel. Vsem Vam in še drugim iskren Bog plačaj.

Proslava 20-letnice AO HASA NSW, 4.3.2023

Čez mesec dni smo praznovali 20-letnico arhivske organizacije HASA NSW in sprejeli delegacijo iz Državnega zbora Republike Slovenije. Na sliki: g. Uroš Štibilj, g. Alfred Brežnik, ga. Olga Lah, ga. Suzana Lep Šimenko, Mihelca Šušteršič, veleposlanik g. Marko Ham, Martha Magajna (slavnostna govornica), p. Darko Žnidaršič, Tania Smrdel, Branko Fabjančič, ga. Polona Klemenčič, ga. Vera Granfol. Več v naslednjem Rafaelu.

Po sv. maši smo se zbrali k proslavi. Slavnostna govornica je bila dolgoletna predsednica HASA-e Martha Magajna.

Molitvena skupina je praznovala 33 let

Molitvena skupina je praznovala svojo 33-letnico in 90. rojstni dan Ivanke Žele, 26.2.2023.

**Jožko Kragelj:
OD POSTAJE DO POSTAJE - 19.**
(samozaložba, Gorica 1998)

ODMEVI NA KNJIGO "MOJE CELICE"

Na Slovenski Televiziji sem se pri neki oddaji srečal z Žarkom Petanom in sem mu poklonil "Moje celice". Ko je knjigo prebral, mi je pisal:

"Dragi gospod Kragelj,

lepo se Vam zahvaljujem za knjigo Moje celice, ki sem jo prebral na dušek. Usode bivših zapornikov so si zelo podobne, kaže, da komunistična oblast ni imela pri izmišljaju šikan na rovaš tistih, ki jih je označila za svoje ideološke nasprotnike, prav veliko domišljije. Prisila je bila začetek in konec njihove prevzojo.

V Vaši knjigi mi je bila najbolj všeč Vaša strpnost in razumevanje do hlapcev represivnega rezima, sam se se moral pri pisanju knjige o zaporskih izkušnjah ves čas 'cenzurirati', da mi ne bi očitali revanšizma. Gola resnica je navsezadnje, vsaj v zaporskih zgodbah, najbolj pretresljiva.

Z velikim zanimanjem sem v Vaši knjigi prebral odlomke, v katerih opisujete svoja srečanja z Zdenkom Rotarjem, ki je zame primer človeka brez morale, ker še danes noče priznati, da je sodeloval pri nečednem početju; res sicer ni pretepal zapornikov, zato pa jih je psihološko obdeloval. Danes pa ima polna usta morale...

Moja hvala Vaši knjigi prihaja z zamudo, ampak, kot pravijo, nikoli ni prepozno...

Želim Vam, da bi še dolgo časa uživali v lepotah Vipavske doline, ki je tudi meni prirasla k srcu, čeprav prihajam tja le občasno in sicer na vsake kvatre.

Lep pozdrav."

Žarko Petan
Ljubljana, 19. marca 1993

*** *** ***

Septembra 1993 je bil v Rimu simpozij o ljubljanskem škofu Wolfu. Iz Slovenika smo šli v Vatikan na avdienco. Po zaslugi msgr. Jezernika smo imeli prostor ob ograji, mimo katere je stopal papež. Posrečilo se mi je, da sem mu izročil slovensko izdajo Mojih celic. Rekel sem mu, da so spomini na zapor. Papež je vprašal: "Dove?" ("Kje?") Odgovori sem: "V Sloveniji."

Februarja 1994 sem po nunciaturi v Ljubljani prejel iz Vatikana pismo zahvale.

*** *** ***

Pri predstavitvi nekaterih mojih knjig spomladi 1998 v knjižnici Ivana Tavčarja v Škofji Loki je bila navzoča tudi pisateljica Silva Brank. Vzela je dve moji knjigi. Ko ju je prečitala, mi je pisala:

"Spoštovani gospod Jožko Kragelj, pisatelj!

Vedno sem vesela, če mi kdo od bralcev mojih knjig piše ali telefonira, da mu

je bila moja knjiga všeč, to mi pomeni več kot, če mi uspe knjigo prodati, saj se denar porabi, zahvala in priznanje, da sem storila nekaj dobrega, pa ostane...

S podobnim namenom si dovoljujem pisati Vam, gospod Kragelj. Prebrala sem Vaša Leta dozorevanja in Moje celice. Lepo, a hkrati tudi pretresljivo! Posebno druga knjiga. Ob njej sem jokala, posebno ob Vaši ljubezni do matere, ob Vaši žalosti za njeno bolečino... Zelo cenim in spoštujem ljudi, ki spoštujejo in ljubijo svojo mater. Tudi sama nosim enaka čustva v svojem srcu.

Upam, da se srečamo na kakšnem literarnem večeru ali obljudbljenem 'strokovnem' potovanju v Benečijo.

Do takrat Vam želim dobrega počutja in dobre volje, ki Vam je ni zmanjkalo niti ob osebnih stiskah, veliko pisateljskega navdiha in moči za novo knjigo.

S spoštovanjem,

Vas pozdravlja
Silva Brank

Škofja Loka, 31. maja 1998

HRVAŠKI PREVOD

Ko je leta 1988 izšel odlomek iz Mojih celic v božični številki Družine, sem prejel iz Zagreba naslednje pismo:

Zagreb, 28.XII.1988

"Prečasni gospodine župniče!

Oprostite mi, što Vas možda uznemirujem u Vašim dužnostima i brigama. Obraćam se k Vama s jednom molbom. Družina donjela je u božićnom broju isječak iz Vaše knjige, pod naslovom: 'Božić u celici št. 134.'

Članak sam pročitao više puta i vrlo mi se svidja. Uredništvo javlja, da će Vaša vrlo zanimljiva knjiga izlaziti u nastavcima... Želio bih Vašu knjigu prevesti na naš hrvatski jezik. Zato Vas lijepo molim slijedeće:

1) Pošaljite mi fotokopiju čitavog teksta knjige. Troškove za fotokopiranje i za poštarinu platit ću Vam.

2) U slučaju, ako mi pošaljete fotokopirani tekst knjige, lijepo Vas molim, kao autora knjige, za autorsko pravo, da smijem Vašom dozvolom prevesti Vašu knjigu na hrvatski.

3) Javite mi, koliki biste honorar tražili u ime autorskoga prava, da bi stvar mogao na vrijeme urediti s izdavačem.

Unaprijed vam zahvaljujem na razumijevanju i bratskoj dobroti, koju ćete mi iskazati, kao bratu svećeniku, salezijancu... Vi dakle služite u Slovenskom Primorju. Studirao sam prvu godinu bogoslovije u Ljubljani, gdje sam upoznao mnoge slovenske bogoslove iz Primorja. Bili su to divni, veseli mladići. Uvijek su pjevali Vaše divne slovenske pjesme na hodniku sjemeništa, rado sam ih slušao. Medju njima bio je tadašnji bogoslov Lazar. Danas je već svećenik. Jamačno je

na nekoj župi Vaše dijeceze. Lijepo Vas molim, budite tako ljubazni te mi pošaljite njegovu adresu, jer bih mu želio pisati. Hvala!

Dragi, prečasni gospodine župniče!

Čestitam Vam sretnu i blagoslovljenu Novu godinu.

Srdačno Vas pozdravlja, odani brat, u Isusu i don Bosku,

Stanko Belaj

*** *** ***

Na to pismo nisem niti odgovoril, ker se mi ni zdelo pravično, da bi Moje celice izšle prej v hrvaščini kot v slovenščini. Prosil je namreč celoten tekst, ki ga niti Družini še nisem odstopil. Zato mi je februarja pisal drugo pismo:

Zagreb, 9.2.1989

“Hvaljen Isus!

Prečasni gospodine župniče!

Javio sem Vam se pismom prije mjesec dana s jednom molbom. Iz dana u dan očekujem Vaš odgovor. Budući da ga do danas još nisam dobio, zato se usuđujem ponoviti moju molbu, jer možda pismo i niste primili.

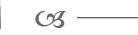
U božićnom broju Družine izašao je izsječak Vaše knjige: “Božič u celici št. 134”. Vrlo je zanimljiv i poučan. Uredništvo je javilo, da će Vaša knjiga izlaziti tekom godine, u Družini, u nastavcima. Svakako bih želio Vašu knjigu prevesti na hrvatski jezik. Zato Vas ponovno lijepo molim, da biste mi poslali fotokopirani tekst čitave Vaše knjige, kako bih mogao odmah početi ju prevoditi. Dakako troškovi fotokopiranja, kao i poštarine idu na moj račun. Ujedno Vas molim, kao autora knjige, da mi dajete dopuštenje, da ju smijem prevesti na hrvatski jezik. Budite tako ljubazni te mi odgovorite, da znam, mogu li računati na pozitivan odgovor moje molbe.

Unaprijed Vam zahvaljujem na razumijevanju i bratskoj ljubavi, koju neka Gospodin stostruko naplati zagovorom Marije Pomoćnice i Don Boska. Budite tako ljubazni te mi pošaljite ujednu i adresu moga kolege iz studentskih dana, iz Ljubljane, vel. g. Lazara, koji je negdje na području Vaše dijeceze. Hvala! Bit će mi jako draga, ako ćete mi barem odgovoriti, ako možda već iz bilo kojih razloga ne možete mi poslati fotokopiju.

Moli za Vas i preporučujući se u memento, srdačno i bratsko Vas pozdravlja, odani brat, u Isusu i Don Bosku, svećenik, salezijanac”

Stanko Belaj S. D. B.

Na to pismo sem mu odgovoril, da bodo Moje celice najprej izhajale v Družini kot podlistek, nato bo izšla knjiga, pozneje pa naj izide v hrvaškem prevodu. Po tem odgovoru je nastala tišina. V tišini pa je nastajal prevod. Belaj je sproti prevajal, kot je izhajalo v Družini. Julija 1990 pa mi je sporočil, da je vse prevedeno in da bo izročil tiskarni.

Zagreb, 9.VII.1990

“Hvaljen Isus i Marija!

Prečasni i dragi gospodine župniče Jožko!

Već Vam se nisam dugo javio, ali to ne znači, da sam zaboravio na Vas. Prije četiri dana primio sam iz Ljubljane Vašu knjigu ‘Moje čelije’. Redovito sam čitao u Družini podlistak, koji je izlazio i redom sam sve prevodio i preveo čitavu knjigu, koja je izšla u nastavcima u Družini. Prije nekoliko dana dao sam prevedene tekstove na lekturu. Lektor mi je obećao, da će posao završiti do konca ovoga mjeseca. Našao sam takodjer i izdavača, ako će ostati kod riječi.

Lijepo Vas molim, da biste mi poslali fotografiju, ako ju imate u bojama, gdje ste se svećenici, bivši robijaši, slikali na Brezjah u travnju. Bit će mi draga, ako ćete mi poslati spomenutu fotografiju u bojama. Isto tako Vas lijepo molim, da biste mi poslali Vašu fotografiju, koja je na zadnjoj strani knjige, a ispod nje je Vaša kratka biografija, koju sam već preveo. Hvala!

Želeći Vam čvrsto zdravlje, svaki Božji blagoslov, zaštitu Marije Pomoćnice Kršćana i Sv. Ivana Boska, mnogo uspjeha na svim Vašim životnim stazama, moli za Vas i preporučujući se u memento, srdačno Vas pozdravlja, odani Vam i zahvalni u Isusu i don Bosku.”

Stanko Belaj

Čez mesec dni sem prejel naslednje pismo:

Zagreb, 8.VIII.1990

“Hvaljen Isus!

Prečastiti i predragi gospodine župniče Jožko!

Saznah od mojega i Vašega prijatelja, da ste primili moja oba pisma i da se radujete, što će Vaša knjiga izaći prevedena na hrvatskom jeziku. Upravo mi je jučer jedan g. profesor donio lektorirane spise prijevoda. Sada samo još treba čitavi tekst pretipkati na čisto.

U posljednjem pismu zamolio sam Vas, da biste mi poslali fotografiju iz Brezja, gdje ste se slikali sa svojim supatnicima. Sada Vas lijepo molim, budite tako добри i mi pošaljite jednu Vašu fotografiju iz mladih dana, najbolje bit će iz mladomisničkih dana. Tu fotografiju stavili bismo na naslovnu stranu, dok bismo robijašku stavili možda na zadnjoj vanjskoj stranici ili negdje unutra na početku knjige. Nadam se, da će knjiga izaći do Božića.

Tada ću takodjer i Vama poslati nekoliko primjeraka. Ponovno Vas lijepo molim, da biste mi poslali već zamoljene knjige, što ste ju sami napisali i onu drugu. Na svemu Vam od srca zahvaljujem. Kako Vas zdravlje služi? Da li ste se na Jezerskom što odmorili? Nastojte mi se čim prije javiti i sve poslati, što sam vas zamolio.

Želeći Vam svaki Božji blagoslov, moli za Vas i preporučujući se u memento, srdačno Vas pozdravlja odani u Isusu i Don Bosku.”

Stanko Belaj

(N.d.,171-178.)

PREJEM ZAKRAMENTOV SV. KRST

STEFAN BUKVIČ, sin očeta Damijana in matere Lydie, r. Kopše, rojen 20.6.2021, krščen 11.12.2022 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

ELI - ELIJAH WILLIAM WHEATER, sin očeta Andrewja in matere Amy, r. Ostrič, rojena 15.12.2017, krščen 5.3.2023 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

POROKA

ALEKSANDER URBAS in RACHEL

JANE KEYS. Priči sta bili Oskar Urbas in Liam Keys. Lowe Family Wine Co. Chapel, Mudgee, NSW (škofija Bathurst), 11.3.2023.

NAŠI POKOJNI

STANKO SLOKAR

R. 4.2.1931 Lokavec
U. 4.11.2021 Grange Nursing Home, Coffs Harbour, NSW. Pokopan na Coffs Harbour Lawn Cemetery, Karangi, NSW. Stanko je bil mizar, ki je veliko delal pri našem Sv. Rafaelu ("Primorje Pty. Ltd."). Za vse veliko delo smo mu iz srca hvaležni.

JANEZ ZAFOŠNIK

R. 3.6.1938 Jarenina
U. 28.7.2022 Campbelltown Hospital, NSW. Sv. maša 9.8.2022 v župnijski cerkvi sv. Pavla v Camdenu. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

KAREL CAR

R. 18.10.1947 Cankova
U. 5.12.2022 Mt. Druitt Hospital, NSW. Pogrebni obred 14.12.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na pokopališču Pinegrove.

JOŽICA MAKOVEC, r. KOREN

R. 9.9.1939 Zemono pri Vipavi
U. 11.12.2022 St. George's Private Hospital, Kogarah, NSW. Sv. maša 21.12.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

FRANCKA LAVTAR, r. POLONČIČ

R. 11.4.1937 Zagradec
U. 15.12.2022 Blacktown Terrace Care Community. Pogrebni obred 30.12.2022 v kapeli Mother of Mercy v Rookwoodu. Pokopana je na tamkajšnjem slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

TEREZIJA MATUŠ, r. GAŠPAR

R. 18.5.1935 Čepinci, ŽU Markovci v Prekmurju
U. 27.12.2022 Westmead Hospital. Sv. maša 7.1.2023 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

PAPEŽ BENEDIKT XVI.

JOSEF ALOISIUS RATZINGER
R. 16.4.1927 Marktl am Inn, Nemčija
Mašnik: 29.6.1951 Muenchen
Nadškof v Muenchnu: 28.5.1977
Kardinal: 28.6.1977.

Za papeža izvoljen 19.4.2005. Cerkev je vodil do 28.2.2013. Svoji službi se je odpovedal 11.2.2013.
U. 31.12.2022 Rim - Vatikan. Sv. maša in pogreb 5.1.2023 pri Sv. Petru v Vatikanu, kjer počiva v kripti bazilike.

VLADIMIR LANGERŠEK

R. 5.6.1932 Celje
U. 31.12.2022 dom starejših Calamvale, QLD. Pogrebni obred 31.12.2023 v Centennial Memorial Gardens, nato je bil pokojnik upeljen.

MARIJA SLOKAR, r. BOLKO

R. 13.12.1930 Lokavec
U. 5.1.2023 Grange Nursing Home, Coffs Harbour, NSW. Pokopana je na Coffs Harbour Lawn Cemetery, Karangi, NSW.

IVAN ŽIC

R. 4.8.1927 Punat na Krku, Hrvaška
U. 6.1.2023 Holy Spirit Aged Care, Casula, NSW. Sv. maša 18.1.2023 v cerkvi sv. Andreja v Malabaru, NSW. Pokopan je na pokopališču Eastern Suburbs Memorial Park.

KARDINAL DR. GEORGE PELL

R. 8.6.1941 Ballarat, VIC
Mašnik: 16.12.1966 Rim
Škof: 21.5.1987 Melbourne. Pomožni škof, nadškof tam 1996-2001, nadškof v Sydneyu 2001-2014, nato prefekt Tajništva za ekonomijo v Rimu. Zaradi obtožb spolnih zlorab je bil več kot leto dni zaporen, kasneje oproščen in leta 2020 se je vrnil v Rim.
U. 10.1.2023 v bolnišnici Salvator Mundi v Rimu, Vatikan. Pogrebna sv. maša 2.2.2023 v katedrali St. Mary's v Sydneyu. Pokopan je v kripti katedrale.

JANEZ ŠINK

R. 21.8.1931 Poljane nad Škofjo Loko
U. 3.2.2023 Figtree, NSW. Pogrebni obred 13.2.2023 v kapeli Hansen & Cole Funerals Northcliffe, Kembla Grange. Pokopan je bil v ožjem družinskem krogu.

IVANKA ŠIMEC

R. 6.8.1934 Bojanja vas, ŽU Radovica
U. 19.2.2023 North Bondi. Sv. maša 8.3.2023 v župnijski cerkvi sv. Marije Magdalene v Rose Bay-u. V naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu smo darovali sv. mašo 17.3.2023. Pokojnica je bila upeljena in pokopana na Radovici.

KRISTINA FRANKIN, r. SEVČNIKAR

R. 3.12.1938 Lokovica, ŽU Šoštanj
U. 22.2.2023 Lidcombe, NSW. Sv. maša 2.3.2023 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

DUŠAN MARKOČIČ

R. 4.7.1960 Wollongong
U. 22.2.2023 Port Kembla, NSW, bolnišnica. Sv. maša 6.3.2023 v župnijski cerkve Marije Brezmadežne v Unanderri. Pokopan je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

FRANC ŽABKAR

R. 20.7.1931 Straža, ŽU Raka
U. 4.3.2023 Warrigal Care, Mount Terry, Albion Park, NSW. Sv. maša 14.3.2023 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju - Wollongongu. Pokopan je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

MARJETA - GRETA PLATOVNJAK, r. VILER

R. 13.7.1940 Trzin
U. 7.3.2023 Glenmore Park. Sv. maša 21.3.2023 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na pokopališču Kingswood pri Penrithu.

Dobrote in nasveti: PLJUKANCI Z GOBOVO OMAKO

Testenine imamo v Sloveniji in Avstraliji raznovrstne. Morda pa se kdaj odločimo za nekaj novega, za manj znane testenine, ki jih lahko naredimo sami. PLJUKANCI so značilne istrske testenine, ki jih ponujajo tako v domačih gostilnah, kot tudi v prestižnih restavracijah, in jih lahko naredimo zelo hitro in preprosto iz malo moke, jajca, soli in vode. Zraven se priležejo številne omake.

POTREBUJEMO: oljčno olje, manjšo čebulo, 200 g svežih ali zamrznjenih jurčkov (ali drugih gob), 1 žlico ostre moke, sol in mleti poper po okusu, 3 dl jušne osnove, 1 žlico nasekljanega peteršilja.

ZA PLJUKANCE: 200 g moke, 1 jajce, 1 žličko olja, ščepec soli, 0,5 dl vrele vode.

Moko stresemo na delovno površino, na sredini naredimo jamico, v katero dodamo stopeno jajce, sol, olje in vrelo vodo. Zamesimo testo, ki bo malo trše, kot je za testenine. Če bo testo premehko, bodo pljukanci med kuhanjem razpadli.

Testo zavijemo v folijo za živila in ga pustimo počivati približno 20 minut.

Medtem pripravimo omako. Čebulo olupimo in jo nasekljamo. V segreto ponev damo oljčno olje in nasekljano čebulo. Počasi jo pražimo na majhnem ognju, da postekleni. Dodamo nasekljane jurčke (ali druge gobe) in povišamo temperaturo. Gobe pražimo, dokler vsa tekočina ne povre, jurčki pa se tudi malo 'primejo' na dno posode. Ves čas mešamo, da se nam gobe ne zažgejo. Dodamo žlico moke, vse skupaj pražimo še minuto, nato pa zalijemo z jušno osnovo. Dodamo sol in poper po okusu. Kuhamo na zmernem ognju, da se naredi skoraj gosta omaka. Če je pregosta, dodamo še malo jušne osnove ali vode.

Pripravimo pljukance. Od testa odščipnemo košček velikosti lešnika in ga povaljamo med dlanmi, da dobimo svaljek. Postopek ponavljamo, dokler ne porabimo vsega testa.

Pljukance kuhamo v slani vodi od 7 do 10 minut, odvisno od velikosti in debeline. Po 7 minutah enega pokusimo, tako da ga prerežemo na pol in vidimo, ali je potrebno čas kuhanja podaljšati.

Kuhane pljukance dodamo v ponev z omako. Potrosimo s sveže nasekljanim peteršiljem, dobro premešamo in vse skupaj še malo pokuhamo.

Pljukance z omako serviramo na krožnike in pripravljeno jed postrežemo še toplo.

Dodatni nasvet

Namesto jurčkov lahko uporabite tudi kakšne druge gobe ali pa pljukance postrežete s kakšno drugo omako.

PA BOG ŽEGNAJ!
(<https://okusno.je/recept/pljukanci>)

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ 2022

SYDNEY - MERRYLANDS - SV. RAFAEL

NEDELJA, 26.3.: Ob 9.00 dopoldne DRUŽINSKI KRIŽEV POT in SV. MAŠA.

CVETNA NEDELJA: SV. MAŠA ob 9.30 dopoldne, BLAGOSLOV OLJK IN BEGANIC (BUTARIC), DRAMATIZIRAN PASIJON. Ta dan premaknemo ure!

VELIKI ČETRTEK, 6.4.: VEČERNA SV. MAŠA bo že ob 5.00 POPOLDNE in MOLITVENA URA.

VELIKI PETEK: OBREDI GOSPODOVEGA TRPLJENJA OB 3.00 POPOLDNE.

VELIKA SOBOTA: POPOLDNE ČEŠČENJE JEZUSA V BOŽJEM GROBU.

BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL OB 2.00 IN OB 5.00 POPOLDNE.

VELIKONOČNA VIGILIJA BO OB 6.00 ZVEČER (pripravimo sveče), po tej sv. maši prav tako BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL.

VELIKA NOČ, 9.4.2023: VSTAJENJSKA PROCESIJA OB 8.00 ZJUTRAJ IN SV. MAŠA. Druge sv. maše v Merrylandsu ne bo, ker mašujem še v Wollongongu in v Canberri.

PONEDELJEK, 10.4.: VELIKONOČNI PONEDELJEK: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE, KOSILO IN PIRHOVANJE.

WOLLONGONG - FIGTREE - CERKEV VSEH SVETIH

CVETNA NEDELJA, 2.4.: SV. MAŠA Z BLAGOSLOVOM ZELENJA IN PASIJONOM JE ŽE OB 4.00 POPOLDNE (zimski čas). Označimo si datum in uro.

VELIKI PETEK, 7.4.: OBREDI GOSPODOVEGA TRPLJENJA ob 7.00 zvečer.

VELIKA NOČ, 9.4.: SV. MAŠA OB 12.00 (OPOLDNE), blagoslov vode in velikonočnih jedil.

CANBERRA - GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do vključno avgusta ob 5.00 popoldne, septembra pa spet ob 6.00 zvečer.

NA VELIKO NOČ, 9.4., BO SV. MAŠA OB 6.00 ZVEČER in blagoslov velikonočnih jedil.

GOLD COAST, QLD

NEDELJA, 7.5.: SV. MAŠA v KLUBU LIPA, ASHMORE, ob 11.00 dopoldne.

Naslednja sv. maša bo 1. nedeljo v avgustu. Če bo kakšna sprememba, se obvestimo.

V MARIAN VALLEY: Romarski maši sta v soboto, 9.9., ob obletnici kapelice Marije Pomagaj, v glavnem svetišču, in v soboto, 18.11., v naši kapelici Marije Pomagaj.

Dobra volja naj velja!

GOST, KI JE REZERVIRAL apartma na morju, na hrvaški jadranski obali, je pisal lastniku apartmaja:

“Svojega psa bi rad vzel s seboj, je lepo vzgojen, ne bo delal težav. Ali vas moti?”

Lastnik apartmaja mu je odgovoril:

“Spoštovani! Že leta oddajam stanovanja in pes mi še nikoli ni ukradel niti ene brisače, rjuhe ali slike s stene. Še nikoli mi ni bilo treba klicati policije, ker bi se pes napil ali povzročil škandal sredi noči. Še nikoli se mi ni zgodilo, da pes ne bi plačal računa. Zato z veseljem pozdravljam vašega psa in če on jamči za vas, lahko pridete tudi vi.”

(Vir: www.siol.net)

ALEKSANDER pride iz službe domov in vpraša svojo ženo:

“Ali se je že začela košarkarska tekma?”

“Da, pred nekaj minutami.”

“Ali je že padel kakšen koš?”

“Ne, oba še stojita.”

ARŠKEGA ŽUPNIKA SV. JANEZA VIANNEYA so nekoč vprašali:

»Gospod župnik, zakaj takrat, kadar molite, govorite skoraj neslišno, kadar pa pridigate, pa skoraj kričite?«

»Kadar pridigam, govorim gluhim, kadar pa molim, se pogovarjam z Bogom, ki zelo dobro sliši!«

SVETLOLASA GOSPODIČNA pride k zdravniku.

“Gospod doktor, pomagajte! Pičil me je sršen!”

“Nič hudega,” pravi zdravnik, “namazala bova s kremo.”

“Kako ga boste pa ujeli, da bi ga namazali s kremo?”

“Koga?”

“Sršena!”

“Ne, gospa, namazala bova mesto, kjer vas je pičil!”

“Aaa, razumem! Pičil me je na naši klopi pred hišo...”

“Ne, gospa! Ne bova namazala klopi, ampak mesto na koži, kjer vas je pičil.”

“Zakaj mi niste tega takoj povedali, gospod doktor? Pičil me je v prst...”

“Kateri?”

“Kako pa naj vem, kateri? Meni so vsi sršeni enaki!”

METODA JE POKLICALA RAČUNALNIŠKEGA OPERATERJA.

“V Wordu pišem besedilo, pa je zaslon postal črn!”

Operater vpraša: “Ali gori kakšna lučka na zaslonu?”

“Ne.”

“Poglejte za zaslon.”

“Dva kabla vidim.”

“Ali sta priključena? Preverite!”

“Ne morem, ker je tema.”

“Pa prižgite luč.”

“Ne morem. Ravnokar je zmanjkalo elektrike.”

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti.

Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija;

☎ 0011 386 1 360 2830;

<http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$35.

Naslov: Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, faximile 0011 386 1 2429 313

SPREMENJAVA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov,
Vas prosimo, da nam takoj
sporočite vaš novi naslov.
Prav tako sporočite spremembo
telefonske številke, e-maila in druge.

VELIKA NOČ 2023

VSEM VOŠČIM BLAGOSLOVLJENO VELIKO NOČ.

Vi, ki ste bolni in trpite – naslonite se na Jezusa;
vi, ki ste zatirani in izkoriscani – ozrite se na Jezusa;
vi, ki ste preganjani – oklenite se Jezusa;
vi, ki ne vidite smisla življenja – zaupajte v Jezusa.
Vsi skupaj z Jezusom stopajte proti odrešenju in vstajenju.
(Msgr. Stanislav Zore OFM, nadškop metropolit)

Blagoslovljeno veliko noč voščimo
p. Darko in rojaki

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: g. Marko Ham

Odpornik poslov: g. Davor Devčić

☎ (02)6290 0000, fax: (02)6290 0619.

Poštnne pošiljke: Embassy of the Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606.
<http://canberra.veleposlanstvo.si>

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE NSW

Častni konzul: g. Anthony Tomažin

Vice častni konzul: g. Mark Stariba

Level 1, 4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134
T: +61 2 97154701, F: +61 2 97154801
slovenian.consulate.nsw@gmail.com

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE QLD

Dr. Jurij Karlovšek

slovenian.consulate.qld@gmail.com

Mob. + 61 410 668 462, PO Box 6402,
Fairfield Gardens, QLD 4103

0409 074 760

Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMENJAVA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov,
Vas prosimo, da nam takoj
sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo
telefonske številke, e-maila in druge.

WOLLONGONG - KATEDRALA SV. FRANČIŠKA KSAVERIJA

Župnija sv. Frančiška Ksaverija ima svoje začetke v letu 1838, danes kot župnija Lumen Christi (Kristusova luč) združuje 4 župnije. Cerkev sv. Frančiška Ksaverija je bila zgrajena 1848 in kasneje večkrat povečana in prenovljena. V njej so se zbirali naši rojaki prva leta po prihodu v Wollongong. Škofija Wollongong je bila ustanovljena leta 1951. Cerkev je posvetil škof msgr. Peter Ingham 16.3.2010.

Maša narodov, 26.8.2018. Spredaj predsednik Kluba Planica Ivan Rudolf s slovensko zastavo.